

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru
Nina Vascan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Maria Racovici,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Racovici împotriva Mariei Racovici cu privire la partajarea imobilului proprietate comună în devălmășie, stabilirea modului de folosință a terenului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis apelul declarat de Valentin Racovici, s-a casat hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea înaintată de Valentin Racovici,

c o n s t a ț ă :

La data de 20 aprilie 2016 Valentin Racovici a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Racovici cu privire la partajarea imobilului proprietate comună în devălmășie, stabilirea modului de folosință a terenului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că din 26 octombrie 1983 a fost căsătorit cu Maria Racovici, căsătoria fiind desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2002, în urma căsătoriei rezultând 3 copii majori.

A invocat reclamantul că în proprietatea comună a sa, Valentin Racovici și Maria Racovici în prezent se găsește imobilul nr.xx de pe str. xx casa fiind dată în exploatare prin hotărârea Preturii Centru nr. 1/4-3 din 27 ianuarie 1998 și înregistrată la organele cadastrale ale mun. Chișinău la 5 martie 1999 pe numele ambilor soți.

A mai subliniat reclamantul că pentru construcția acestei case a contractat un credit, ce se confirmă prin Certificatul Băncii de Economii din 24 mai 2002.

De asemenea, a relatat că în baza Hotărârii Agenției teritoriale de privatizare a spațiului locativ nr. 158 din 3 octombrie 1996 a fost privatizat ap. xx de pe str. xx din mun. Chișinău, iar participanți la privatizare au fost 5 persoane: reclamantul

Valentin Racovici, pârâta Maria Racovici, și copiii lor Natalia Racovici, Olga Racovici și Andrei Racovici.

Astfel, apartamentul a fost procurat în proprietate comună, iar în acest imobil el dispunea de dreptul la 1/5 cotă-parte.

În continuare reclamantul a accentuat că împreună cu Maria Racovici și copiii lor, domiciliau în casa nr. xx de pe str. xx din mun. Chișinău, iar apartamentul nr. xx de pe str. xx, din mun. Chișinău se dădea în chirie.

În aceeași ordine de idei reclamantul a invocat că în anul 2001 relațiile cu pârâta Racovici Maria s-au înrăutățit, iar aceasta a început relații cu alți bărbați, pe care îi aducea în casa lor, iar lui i-a interzis accesul în casă și apartament, el fiind nevoit să se adreseze în judecată, pentru a se instala silit în casa nr. xx de pe str. xx din mun. Chișinău, astfel, prin hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 16 septembrie 2002 toate pretențiile sale fiind admise.

A susținut reclamantul că imediat după adoptarea hotărârii judecătorești sus-menționate, Maria Racovici s-a adresat în instanța de judecată cu cererea privind desfacerea căsătoriei și reținerea pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor, iar la 11 noiembrie 2001 Judecătoria Centru mun. Chișinău a desfăcut căsătoria între Valentin Racovici și Maria Racovici.

În același sens reclamantul a menționat că la fel și după divorț, Maria Racovici îi crea obstacole de a domicilia în casă, nu îi dădea acces în casă, instala cu traiul concubinii, și din aceste motive el s-a adresat în judecată cu cererea privind instalarea silită în ap. xx de pe str. xx din mun. Chișinău, iar, la 30 septembrie 2004 de către Judecătoria Centru mun. Chișinău acesta a fost instalat silit în apartament.

Ca urmare, a indicat faptul că, Maria Racovici a contestat hotărârea, însă la 23 decembrie 2004 apelul a fost respins de Curtea de Apel Chișinău. Totodată, la 28 octombrie 2005 de către executorul judecătoresc, a fost instalat silit în apartament, însă imediat după aceasta Maria Racovici a revenit la acțiunile sale privind anularea dreptului său de a domicilia în casă și în apartament.

Astfel, a comunicat reclamantul că, văzând că nu poate nicidecum soluționa problema legată de domiciliul său în ap. nr. xx de pe str. xx din mun. Chișinău, din motivul că pârâta schimba lacătele, lua chiriași, acesta a renunțat la cota-parte a sa din apartament în contul pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor, cu încrederea că pârâta va accepta benevol soluționarea problemei, privind împărțirea casei.

Reieșind din aceea că, reclamantul și pârâta nu pot benevol soluționa problema privind împărțirea casei, reclamantul a fost nevoit să ceară soluționarea acestui litigiu privind împărțirea silită a imobilului în instanța de judecată.

Totodată, reclamantul a adăugat că deoarece imobilul nr. xx de pe str. xx, mun. Chișinău este proprietatea sa, în care are intenția să domicilieze permanent, urmează să fie împărțit în natură.

A mai notat că imobilul nr. xx de pe str. xx din mun. Chișinău este amplasat pe terenul cu suprafața de 0,0792 ha, care se află în folosință, iar în scopul prevenirii apariției pe viitor a diferitor divergențe cu pârâta, legate de folosirea acestui teren, solicită determinarea modului de folosință a terenului, luând în considerare cotele-părți din imobil a fiecăruia.

Reclamantul a solicitat împărțirea în natură a proprietății comune constituită din imobilul de pe str. xx, xx mun. Chișinău, care aparține lui Valentin Racovici și Maria Racovici, transmiterea lui Valentin Racovici și Mariei Racovici cu drept de proprietate fiecăruia a câte 1/2

cotă-parte din imobilul nr. xx de pe str. xx din mun. Chișinău; împărțirea în natură a imobilului nr. xx de pe str. xx mun. Chișinău, transmițându-i lui Valentin Racovici 1/2 cotă-parte și pentru Maria Racovici 1/2 cotă-parte și determinarea modului de folosință a terenului de pe str. xx, xx mun. Chișinău, transmițându-i lui Valentin Racovici 1/2 cotă-parte și pentru Maria Racovici 1/2 cotă-parte.

Ulterior, în ședință de judecată, reclamantul a concretizat pretențiile sale (f.d. 184-187, vol. I), solicitând partajarea în natură a casei de locuit cu nr. cadastral xx și terenului aferent cu nr. cadastral xx amplasate pe adresa: mun. Chișinău, str. xx, xx și de atribuit, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 413 din 09 noiembrie 2017: lui Valentin Racovici prima parte din imobil, și anume: A. Clădiri și construcții cu valoarea 686492,50 lei, inclusiv: 1) din casa de locuit lit. A (01) încăperile nr. 2, 3, 4, 8 de la etajul I; încăperile nr. 1, 2 de la etajul doi, cu S (tot)=81,1 m.p. și valoarea 613886 lei; 2) Anexa rece lit.a(01)cu S (tot)=4,2 m.p. și valoarea 23904 lei; 3) Beci lit.l cu valoarea 47995 lei; 4) 1/2 din poartă care va fi în folosință comună cu valoarea 707,50 lei. B) 1/2 cotă-parte din terenul aferent cu S(l)=238,8 m.p. și 1/2 cotă-parte din terenul în folosință comună cu S (f.c.)=122,4 m.p. cu valoarea 120 756,50 lei (din care 61,2 m.p. din această suprafață este în folosință comună), iar Mariei Racovici: partea a doua din imobil cu valoarea de 801 151 lei care conține: A. Clădiri și construcții cu valoarea 680394,50 lei, inclusiv: 1) din casa de locuit lit. A(01) încăperile nr. 5, 6, 7 de la etajul I; încăperile nr. 3, 4, 5 de la etajul 2, cu S(tot) 90,9 m.p. și valoarea 679687 lei; 2) 1/2 din poartă, care va fi în folosință comună și valoarea 707,50 lei; B) 1/2 cotă-parte din terenul aferent cu S=238,8 m.p. și 1/2 cotă-parte din terenul în folosință comună cu S (f.c.)=122,4 m.p. și valoarea 120 756,50 lei (din care 61,2 m.p. din această suprafață este în folosință comună). Parcela de teren cu S (f.c.)=122,4 m.p., vopsită pe schema nr. 3 în culoare roz, este în folosință comună a părților; a încasa de la Valentin Racovici în beneficiul Mariei Racovici suma de 3045 lei, diferența dintre cotele-părți atribuite în natură; precum și de a transmite cu titlu de proprietate lui Valentin Racovici și Maria Racovici câte 1/2 cotă-parte din casa de locuit cu nr. cadastral xx și terenul aferent cu nr. cadastral xx amplasate pe adresa: mun. Chișinău, str. xx, xx.

Prin hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată depusă de către Valentin Racovici împotriva Mariei Racovici cu privire la partajarea bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie, stabilirea modului de folosință a terenului și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind tardivă; s-a încasat de la Valentin Racovici în beneficiul Mariei Racovici taxa de stat în mărime de 20594,77 lei.

În susținerea soluției sale prima instanță, cu trimitere la prevederile art. 25 alin. (8) Codul familiei, art. 271 și art. 272 alin. (1) Cod civil, a reținut că reclamantul urma a se adresa cu acțiune cu privire la partajul averii comune în devălmășie în termen de 3 ani de la desfacerea căsătoriei – 11 noiembrie 2002, la moment termenul de prescripție fiind expirat.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Valentin Racovici, s-a casat hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis integral acțiunea înaintată de Valentin Racovici; s-a transmis cu titlu de proprietate lui Racovici Valentin și Racovici Maria câte 1/2 cotă-parte din casa de locuit cu nr. cadastral xx și terenul aferent cu nr. cadastral xx amplasate pe adresa: mun.

Chișinău, str. xx; s-a partajat în natură casa de locuit cu nr. cadastral xx și terenul aferent cu nr. cadastral xx amplasate pe adresa: mun. Chișinău, str. xx, xx și s-a atribuit, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 263 din 13.11.2017:

Lui Racovici Valentin, prima parte din imobil cu valoarea de 807 249 lei care conține: A. Clădiri și construcții cu valoarea 686492,50 lei, inclusiv: 1) din casa de locuit lit. A (01) încăperile nr. 2, 3, 4, 8 de la etajul I; încăperile nr. 1, 2 de la etajul doi, cu S (tot)=81,1 m.p. și valoarea 613886 lei; 2) Anexa rece lit.a(01)cu S (tot)=4,2 m.p. și valoarea 23904 lei; 3) Beci lit.1 cu valoarea 47995 lei; 4) 1/2 din poartă care va fi în folosință comună cu valoarea 707,50 lei. B) 1/2 cotă-parte din terenul aferent cu S(l)=238,8 m.p. și 1/2 cotă-parte din terenul în folosință comună cu S (f.c.)=122,4 m.p. cu valoarea 120 756,50 lei (din care 61,2 m.p. din această suprafață este în folosință comună). Parcela de teren cu S(l)=238,8 m.p., în p.p. 11-11a-13-14-15-16-17-18-19-20-21-11, a primei părți cu 1/2 cotă-parte (hotarele sectorului conform Anexei nr. 1) sunt vopsite pe schema nr. 3 în culoare verde. Planul (releveul) construcțiilor primei părți cu 1/2 cotă-parte, sunt vopsite pe schemele nr. 1 -2 în culoare roz.

Pentru Racovici Maria partea a doua din imobil cu valoarea de 801 151 lei care conține: A. Clădiri și construcții cu valoarea 680394,50 lei, inclusiv: 1) din casa de locuit lit. A(01) încăperile nr. 5, 6, 7 de la etajul I; încăperile nr. 3, 4, 5 de la etajul 2, cu S(tot) 90,9 m.p. și valoarea 679687 lei; 2) 1/2 din poartă, care va fi în folosință comună și valoarea 707,50 lei; B) 1/2 cotă-parte din terenul aferent cu S=238,8 m.p. și 1/2 cotă-parte din terenul în folosință comună cu S (f.c.)=122,4 m.p. și valoarea 120 756,50 lei (din care 61,2 m.p. din această suprafață este în folosință comună). Parcela de teren cu S(11)=238,8 m.p., în p.p. 2a-3-4-5-6-21-20-19-18-17-16-15-14-13-2a, a părții a doua cu 1/2 cotă-parte (hotarele sectorului în Anexa nr. 1), sunt vopsite (conform raportului de expertiză judiciară nr. 263 din 13.11.2017) pe schema nu. 3 în culoare albastră. Planul (releveul) construcțiilor părții a doua cu 1/2 cotă-parte, nu sunt vopsite pe schemele 1-2. în p.p. 16-17, pentru prima parte atribuită lui Racovici Valentin se instituie servitute pentru exploatarea părții sale de imobil. Parcela de teren cu S (f.c.)=122,4 m.p., vopsită pe schema nr. 3 în culoare roz, este în folosință comună a părților;

S-a încasat din contul lui Racovici Valentin în beneficiul Mariei Racovici suma de 3045 lei, diferența dintre cotele-părți atribuite în natură;

S-a încasat din contul Mariei Racovici în beneficiul lui Racovici Valentin suma de 300 lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în prima instanță, suma de 1000 lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în instanța de apel, iar în total suma de 1300 lei.

Instanța de apel în susținerea soluției sale a reținut că bunurile litigioase, în privința cărora a fost solicitată partajarea, aparțin cu drept de proprietate comună în devălmășie lui Valentin Racovici și Maria Racovici.

În continuare, cu trimitere la prevederile art. 315 alin. (2), art. 357 alin. (1), (3) Cod civil, instanța de apel a concluzionat că pretenția privind partajarea imobilului proprietate comună în devălmășie este imprescriptibilă.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că dreptul de proprietate a ambilor părți a fost dobândit din momentul înscrierii în Registrul bunurilor imobile a imobilului litigios, fiind înregistrat în timpul căsătoriei acestora, în așa fel, bunul imobil devenind proprietate comună în devălmășie, dat fiind faptul că în privința acestui bun nu a fost stabilit un alt regim juridic așa după cum stabilesc prevederile legale.

Totodată, instanța de apel a accentuat că potrivit raportului de expertiză judiciară

nr. 413 din 09 noiembrie 2017, luând în considerație configurația terenului, particularitățile constructive ale construcțiilor de pe teren, amplasarea lor pe plan, inclusiv a încăperilor locative, distanța minimă pentru exploatarea construcțiilor de casă și calea de acces spre ele, planificarea interioară și amplasarea pereților portanți și despărțitori, separarea părților una de alta, intrările existente, forma geometrică a terenului și amplasarea lui față de drumul de acces, experții judiciari au conchis că, este posibilă varianta de partajare a construcțiilor de casă și părții terenului aferent cu suprafața 600,0 m.p. amplasate în mun. Chișinău, or. Codru, str. xx, xx numărul cadastral xx, în câte 1/2 cote-părți între părțile în litigiu, fiind descrisă unica variantă de partaj.

La acest capitol instanța de apel a mai subliniat că părțile litigante nu au obiectat împotriva Raportului de expertiză și anume asupra variantelor de partajare propuse, iar, deși reprezentantul intimatului a solicitat respingerea acțiunii, invocând că apelantul/reclamantul nu a contribuit cu nimic la construcția casei de locuit, nu a prezentat careva probe în acest sens. Astfel, având în vedere faptul că din materialul probator anexat la actele cauzei rezultă cert că, părțile litigante sânt coproprietari ai bunului imobil litigios, instanța de apel nu a stabilit careva temeiuri de refuz în pretențiile lui Valentin Racovici. Or, potrivit art. 370 Codul civil, împărțirea bunului proprietate comună în devălmășie între coproprietarii devălmași se va face proporțional aportului fiecăruia la dobândirea bunului. Până la proba contrară, aportul coproprietarilor devălmași este prezumat a fi egal.

În aceeași ordine de idei instanța de apel a considerat necesar de a încasa de la Valentin Racovici în beneficiul Mariei Racovici suma de 3045 lei, diferența dintre cotele-părți atribuite în natură.

La 17 mai 2019 Maria Racovici a declarat recurs împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel a admis o nouă pretenție, neexaminată în primă instanță, întrucât solicitarea apelantului de a i se transmite în proprietate 1/2 cotă parte din terenul aferent reprezintă o nouă pretenție, odată ce în instanța de fond, reclamantul/apelantul a cerut determinarea modului de folosință a terenului respectiv, prin transmiterea în folosință foștilor soți a câte 1/2 cotă-parte.

Totodată, recurentul a subliniat că faptul intabulării dreptului de proprietate privată a părților asupra terenului aferent la o dată ulterioară datei divorțului lor, absolut nu combate starea de fapt și de drept că foștii soți Racovici au dobândit în proprietate comună devălmașă terenul respectiv în anii de căsătorie.

La fel, recurentul a notat că terenul aferent a fost dobândit de părți în proprietate devălmașă în 1986, în anii de căsătorie, atunci când lotul de pământ pentru construcția de locuință individuală a fost repartizat spre folosință, fără termen, familiei Racovici în circumstanțe absolut legale, or, schimbarea pe parcursul anilor a situației juridice a lotului de pământ pentru construcția individuală de locuință, fără concursul titularilor de drepturi, ci doar în funcție de evoluția legislației civile autohtone, nicidecum nu poate tulbura circumstanțele de drept și de fapt care țin de timpul când foștii soți Racovici au dobândit în proprietate devălmașă lotul de pământ de pe lângă casă.

A mai adăugat recurentul că instanța de apel nu dă aprecierea juridică de rigoare pledoariei apelantului, precum că, chipurile, „casa de locuit reprezintă în raport cu terenul aferent un bun accesoriu”, astfel, odată ce apelantul consideră că lotul de pământ de pe lângă casă a fost dobândit de părți după divorț, casa trebuie și ea să

fie partajată prin atribuirea părților litigante câte 1/2 cotă parte, deoarece „bunul accesoriu urmează situația juridică bunului principal”.

În continuare recurentul a subliniat că a prezentat instanței de apel suficiente probe cu privire la faptul că lucrările de construcție a casei pe terenul aferent respectiv au fost începute în aprilie 1987 din contul sumei de 5000 ruble, care i-au revenit ei după vânzarea casei părintești din s.Coșnița, r-nul Dubăsari, la epuizarea lor și din lipsa altor mijloace financiare, în 1987 lucrările de construcție la casă au fost abandonate, iar despre creditul accesat de fostul soț a aflat abia în ședința de judecată.

În aceeași ordine de idei, recurentul a insistat că pentru acțiunea de partaj al averii soților după desfacerea căsătoriei, va opera termenul de trei ani de prescripție, care va curge de la momentul aflării atingerii dreptului de proprietate, ca regulă derogată, specială, de la regula imprescriptibilității acțiunii de partaj.

În acest sens, recurentul a solicitat casarea deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 29 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 martie 2019, iar recursul a fost depus la 17 mai 2019, fiind respectat termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Maria Racovici nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Maria Racovici ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Maria Racovici se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Nina Vascan